

2.4.5 ผลการพิจารณาความเหมาะสมแผนงาน/โครงการพัฒนาสาขาสังคม

☺ แผนการร่วมลงทุนผลิตอุปกรณ์การแพทย์

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

- 1) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และกระทรวงสาธารณสุข ได้ส่งแผนการร่วมลงทุนผลิตอุปกรณ์การแพทย์ ขององค์การเภสัชกรรม มาให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี
- 2) แผนการร่วมลงทุนผลิตอุปกรณ์การแพทย์ขององค์การเภสัชกรรมเป็นโครงการร่วมลงทุนระหว่างองค์การเภสัชกรรมและกลุ่มผู้ลงทุนต่างประเทศ ในการจัดตั้งบริษัทผลิตอุปกรณ์การแพทย์ขึ้น เพื่อผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์จำหน่ายให้กับประเทศในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กลุ่มผู้ลงทุนต่างประเทศ ประกอบด้วยบริษัท Carlyle Capital Investment Corporation (CCIC) และ Omikron Group เป็นกลุ่มบริษัทที่ดำเนินการด้านการลงทุนของกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์ และกำลังขยายตลาดสินค้าที่มีสิทธิบัตรและสินค้าที่มีการวิจัยและพัฒนาภายในกลุ่ม
- 3) แผนการร่วมลงทุนผลิตอุปกรณ์การแพทย์ มีรายละเอียดการร่วมลงทุนคือ (1) บริษัทร่วมทุนจะมีการลงทุนทั้งสิ้น 1,422 ล้านบาท หรือ 39.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (36 บาท : เหรียญสหรัฐ) โดยแหล่งเงินทุนมาจากส่วนผู้ถือหุ้น 360 ล้านบาท หรือ 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐและเงินกู้ระยะยาว 1,062 ล้านบาท หรือ 29.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2) องค์การเภสัชกรรมมีส่วนการลงทุนร้อยละ 26 คิดเป็นเงินลงทุนส่วนผู้ถือหุ้น 93.6 ล้านบาท หรือ 2.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ CCIC ถือหุ้นร้อยละ 74 คิดเป็นเงินลงทุน 266.4 ล้านบาท หรือ 7.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และสำหรับการกู้เงิน 1,062 ล้านบาทนั้น ผู้ร่วมทุนแต่ละฝ่ายต้องจัดให้มีการค้ำประกันเงินกู้ตามสัดส่วนการลงทุนของตน ในการนี้องค์การเภสัชกรรมจะต้องค้ำประกันเงินกู้จำนวน 276.12 ล้านบาท หรือ 7.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่ CCIC ต้องค้ำประกันเงินกู้จำนวน 785.88 ล้านบาท หรือ 21.83 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- 4) บริษัทร่วมทุนมีแผนการผลิตโดยจะผลิตอุปกรณ์การแพทย์ประเภทเข็มฉีดยา กระบอกฉีดยาประเภท Safe Products ใช้ครั้งเดียว รวมทั้งอุปกรณ์การให้เลือด น้ำเกลือ ส่วนแผนการจำหน่ายนั้น บริษัทร่วมทุนประมาณการยอดขายสุทธิของผลิตภัณฑ์ทุกชนิดเท่ากับ 23 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปีแรก และเพิ่มเป็น 30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีที่ 5 โดยจะเป็นการส่งออก 80% และขายในประเทศ 20% ซึ่งบริษัท Omikron Group ได้ทำสัญญาซื้อผลิตภัณฑ์ล่วงหน้า (off-take contract) จากบริษัทร่วมทุนอย่างน้อยร้อยละ 80 ของกำลังการผลิตในช่วง 3 ปีแรก
- 5) กระทรวงสาธารณสุข โดยองค์การเภสัชกรรม จึงได้เสนอแผนงานการร่วมลงทุนผลิตอุปกรณ์การแพทย์ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบใน 2 ประเด็นคือ

(1)

$$\begin{aligned} & \mathfrak{a}\mathfrak{E}\mathfrak{c}^{1\mathfrak{a}}\mathfrak{r}^{\mathfrak{a}}\mathfrak{E}\mathfrak{e}\mathfrak{I}\mathfrak{s}\mathfrak{o}\mathfrak{i}_j\mathfrak{O}\mathfrak{A}\mathfrak{a}\mathfrak{A}\mathfrak{E}\mathfrak{N}^{\mathfrak{a}}_j\mathfrak{A}\mathfrak{A}\mathfrak{A}\mathfrak{A}\mathfrak{e}\mathfrak{c}\mathfrak{A}\mathfrak{A}\mathfrak{s}\cdot\mathfrak{O}^1\mathfrak{a}^{1\mathfrak{o}}\mathfrak{A}\mathfrak{O}\mathfrak{E}\mathfrak{N}^{\cdot}\frac{1}{4}\mathfrak{A}\mathfrak{O}\mathfrak{m}\mathfrak{I}\mathfrak{O}\mathfrak{;}_j\mathfrak{A}^3\mathfrak{i}_j\mathfrak{O}\mathfrak{A}\mathfrak{a}^3\frac{4}{4}\cdot\mathfrak{A}\mathfrak{i} \\ & \mathfrak{a}^1\mathfrak{E}\mathfrak{N}^{\cdot}\mathfrak{E}\mathfrak{e}\mathfrak{c}^1\mathfrak{A}\mathfrak{e}\mathfrak{I}\mathfrak{A}\mathfrak{A}\mathfrak{D}\ 26\ \mathfrak{o}\mathfrak{O}^{\cdot}\mathfrak{a}\mathfrak{}}\mathfrak{c}^1\mathfrak{a}\mathfrak{s}\mathfrak{O}^1\mathfrak{A}\mathfrak{s}\cdot\mathfrak{O}^1\mathfrak{A}\mathfrak{D}\mathfrak{A}\mathfrak{O}^3\ 93.6\ \mathfrak{A}\mathfrak{e}\mathfrak{O}^{1\mathfrak{o}}\mathfrak{O}\cdot \end{aligned}$$

(2) เห็นชอบให้องค์การเภสัชกรรมจัดทำหลักประกันในการกู้เงินและการลงทุนกับทางธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์อื่นที่เสนอเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ต่อองค์การเภสัชกรรม

ความเห็นคณะกรรมการฯ (18 ตุลาคม 2542)

1. Ê'Ñ'Ê'Ø'Ï'ÒÃà¾ÔêÀ§'Å§·Ø'á'»Õ 2543 ãÊéÍ§¤Ï;ÒÃàÀÊÑª;ÃÃÁ'Ó'Ç' 93.6
 Åè'°ò· à¾×èÍÃèÇ'À§·Ø'Ñ'µÑê§'ÃÔÊÑ'¼ÅÔµÍØ»Ï;Ã'Ï'Ò§;ÒÃá¾·Àì ·Ñé§'Ôé
 àÊç'¤ÇÃãÊéÍ§¤Ï;ÒÃàÀÊÑª;ÃÃÁ'Ó'Ò'Ï';ÒÃ
 Ñ§'Ôé

1) เนื่องจากการค้าประกันเงินกู้ยืมขึ้นต่อ พ.ร.บ. องค์การเภสัชกรรมปี 2509 และผลตอบแทนการลงทุนของโครงการอยู่ในระดับสูง เห็นควรให้องค์การเภสัชกรรมเจรจาให้กลุ่มบริษัทร่วมทุนเป็นผู้บริหารดำเนินการค้าประกันเงินกู้ทั้งหมด

2) ตามที่แผนการลงทุนฯ ได้จัดสรรเงินไว้สำหรับการวิจัยและพัฒนาโดยจะร่วมมือกับมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศนั้น เห็นควรให้จัดทำแผนด้านวิจัยและพัฒนาในเชิงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและบริหารจัดการ พร้อมทั้งเตรียมการพัฒนาบุคลากรให้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารจัดการ การตลาด การผลิต ฯลฯ เพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนที่ชัดเจนจนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกิจการอื่นขององค์การเภสัชกรรมได้ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีภายใน 3 เดือน นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ พร้อมทั้งมีการรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

2. เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เห็นควรให้องค์การเภสัชกรรมจัดทำแผนการแปรรูปที่มีแนวทางชัดเจนทั้งในด้านเตรียมการพัฒนาบุคลากร การคัดเลือกกิจกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่องค์การเภสัชกรรมมีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในการผลิตและการตลาด แนวทางและขั้นตอนที่เหมาะสมในการหาพันธมิตรร่วมทุนเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ภายหลังจากการแปรรูปแล้วบังเกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคมไทยต่อไป

มติคณะกรรมการฯ

Áí°ĒÄÔâÊēÉÓ¹Ñî;§Ò'İ 'OÇÒÀäÈç¹¢Í§³ĐıÃĂĂı;òǺİ àÊ'İ»ãĐıİ°ı;òǺ¾Ô¨òǺ³ò¢Í§
³ĐǺñºÁ¹μăŦöùěİă»

มติคณะรัฐมนตรี (7 ธันวาคม 2542)

1. เห็นชอบในหลักการให้การก่อสร้างระบบร่วมลงทุนในบริษัทผลิตอุปกรณ์การแพทย์ ในสัดส่วนร้อยละ 26 (ประมาณ 93.6 ล้านบาท) ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้ โดยให้การฯ ได้รับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติและข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรี ซึ่งเห็นว่านโยบายจำหน่ายซึ่งกำหนดไว้ว่าร้อยละ 20 ของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตทั้งหมดจะจำหน่ายในประเทศและประเทศข้างเคียง นั้น ควรจะกำหนดให้ชัดเจน โดยต้องไม่มีข้อสัญญาผูกพันใด ๆ ให้องค์การเภสัชกรรมต้องซื้อผลิตภัณฑ์แต่ฝ่ายเดียวไป ประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย

2. สำหรับการที่องค์การเภสัชกรรมเสนอขอให้องค์การฯ จัดทำหลักประกันในการกู้เงิน และการลงทุนกับธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์อื่นที่เสนอเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ต่อองค์การฯ นั้น เนื่องจากองค์การเภสัชกรรมเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การเภสัชกรรม พ.ศ. 2509 ซึ่งเป็นนิติบุคคล การดำเนินกิจการใด ๆ จะต้องอยู่ในขอบข่ายแห่งวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์การฯ ดังนั้นการจัดทำหลักประกันในการกู้เงินและการลงทุนให้แก่บริษัทร่วมทุนในสัดส่วนการลงทุนขององค์การฯ จึงไม่อยู่ในอำนาจขององค์การฯ ที่จะจัดทำได้ และโดยที่กระทรวงการคลัง คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีความเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ด้วย จึงให้องค์การฯ รับผิดชอบต่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

3. โดยที่โครงการนี้เป็นการร่วมลงทุนกับเอกชน และการลงทุนนั้นมีวงเงินหรือทรัพย์สิน ตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป หากต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ก็ให้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไปด้วย แต่โดยที่ กระทรวงการคลังชี้แจงว่า กรณีนี้อาจเป็นการร่วมทุนทั่วไป ไม่ใช่การดำเนินการประเภท “กิจการของรัฐ” ตามความหมายในพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงขอให้กระทรวงสาธารณสุขรับไปตรวจสอบหรือหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย

๔. องค์การเภสัชกรรม

1. กระทรวงการคลัง พิจารณาเรื่องดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นดังนี้

1) ในหลักการเห็นชอบโครงการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตอุปกรณ์การแพทย์ขององค์การเภสัชกรรม เนื่องจากเป็นไปตามขอบเขตของวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งที่กำหนดให้องค์การเภสัชกรรม ผลิตยาและเวชภัณฑ์ และส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยการผลิตยาและเวชภัณฑ์ รวมทั้งการเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในนิติบุคคลใด ๆ ตลอดจนสนองนโยบายของรัฐบาล ในด้านการสนับสนุนการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจ อีกทั้งในสภาวะปัจจุบันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ โรคตับอักเสบ และโรคติดเชื้ออื่น ๆ บุคลากรทางการแพทย์กำลังอยู่ในภาวะวิกฤตถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงานที่อาจนำมาซึ่งเชื้อโรคที่มีอยู่ในเลือดของผู้ป่วย ซึ่งก่อให้เกิดความ ต้องการที่จะเปลี่ยนมาใช้ผลิตภัณฑ์จำพวกเข็มฉีดยา อุปกรณ์เข้าเส้นเลือดที่มีคุณลักษณะลดความเสี่ยงในการถูกตำจากส่วนที่มีคม

2) สำหรับประเด็นการให้องค์การเภสัชกรรมจัดทำหลักประกันในการกู้เงินและการลงทุนกับทางธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์อื่นในสัดส่วนการลงทุนขององค์การเภสัชกรรม 26% นั้น ไม่เห็นด้วย เนื่องจากองค์การเภสัชกรรมเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ

องค์การเภสัชกรรม พ.ศ. 2509 ซึ่งถือเป็นนิติบุคคลหนึ่ง การดำเนินกิจการใด ๆ จะต้องอยู่ในขอบข่ายแห่งวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์การเภสัชกรรม ซึ่งเมื่อพิจารณาการจัดทำหลักประกันในการกู้เงินในสัดส่วนการลงทุนขององค์การเภสัชกรรม 26% ให้แก่บริษัทร่วมทุนแล้ว ไม่อยู่ในอำนาจขององค์การเภสัชกรรมที่จะจัดทำหลักประกันในการกู้เงินให้แก่บริษัทร่วมทุนได้ อย่างไรก็ตามในการทำหลักประกันการกู้เงิน บริษัทร่วมทุนสามารถใช้ทรัพย์สินของบริษัทร่วมทุนในการทำหลักประกันการกู้เงินดังกล่าวได้

2. *กระทรวงพาณิชย์* พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1) ประเทศไทยมีศักยภาพในการส่งออกเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ และมีความสามารถในการแข่งขันที่สำคัญรายหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากในปี 2541 ไทยส่งออกเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 7,334.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2540 ร้อยละ 37.4 ขณะที่ในระยะ 7 เดือนแรก (มกราคม – กรกฎาคม) ของปี 2542 ไทยส่งออกมูลค่า 3,739.2 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 14.2 ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ไต้หวัน เยอรมนี ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม เกาหลีใต้ ตุรกี กัมพูชา มาเลเซีย ฝรั่งเศส ฮังการี และแคนาดา

2) แนวโน้มของตลาดเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ของไทยยังคงมีความต้องการสูง โดยในช่วง 3 – 4 ปีที่ผ่านมาความต้องการของตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2540 และ 2541 มูลค่าการส่งออกของไทยเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 40.8 และ 37.4 ตามลำดับ และในช่วง 7 เดือนแรกของปีนี้ตลาดส่งออกที่สำคัญ ๆ ของไทยที่ยังคงมีความต้องการสูง เช่น ญี่ปุ่น ส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ออสเตรเลีย เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.1 มาเลเซีย เพิ่มขึ้นร้อยละ 148.3 ฝรั่งเศสเพิ่มขึ้นร้อยละ 102.8 ฮังการี เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 และแคนาดา เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.3 เป็นต้น

3) ขณะเดียวกันตลาดภายในประเทศก็ยังมีความต้องการสูง เนื่องจากผู้ผลิตภายในประเทศผลิตได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากปัญหาการขาดสภาพคล่องอันเป็นผลมาจากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้ผลิตบางรายต้องปิดกิจการไปและต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ ดังนั้น การส่งเสริมให้มีการร่วมลงทุนระหว่างองค์การเภสัชกรรมกับภาคเอกชนผลิตอุปกรณ์การแพทย์ในไทยจะทำให้มีการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย เกิดการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น สามารถผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า ซึ่งจะช่วยลดการสูญเสียเงินตราและลดต้นทุนในการนำเข้าสินค้าดังกล่าวลง

4) ภาวะการณ์ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาเรื่องการส่งออกและต้องการการลงทุนจากต่างประเทศ ดังนั้น การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศโดยการร่วมลงทุนระหว่างองค์การเภสัชกรรมกับภาคเอกชนในการผลิตอุปกรณ์การแพทย์ ซึ่งเป็นกิจการที่สามารถส่งออกได้เนื่องจากมีสัญญาซื้อผลิตภัณฑ์ล่วงหน้าอย่างน้อยร้อยละ 80 ของกำลังการผลิตเป็น

ระยะเวลา 3 ปี จึงควรให้การสนับสนุนอย่างยิ่งเพื่อเพิ่มรายได้จากการส่งออก อันจะช่วยผ่อนคลายปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ในขณะนี้

☺ โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน (กข.คจ.)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

1) กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยได้เสนอโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน (กข.คจ.) ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2543 อนุมัติในหลักการให้บรรจุโครงการฯ ไว้ในแผนการก่อหนี้จากต่างประเทศ ปีงบประมาณ 2543 - 2544 โดยให้จัดทำรายละเอียดโครงการเสนอคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาความเหมาะสมของโครงการฯ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาโครงการฯ

2) กรมการพัฒนาชุมชน ได้ดำเนินงานโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน (กข.คจ.) ระยะที่ 1 ปี 2536 - 2540 ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 17 สิงหาคม 2536 โดยมีเป้าหมายของการดำเนินงาน 11,608 หมู่บ้าน มีเงินสนับสนุนการประกอบอาชีพหมู่บ้านละ 280,000 บาท ซึ่งผลของการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ต่อมากรมการพัฒนาชุมชนได้ดำเนินงานโครงการ กข.คจ. ระยะที่ 2 ปี 2541-2544 ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 17 มิถุนายน 2540 เห็นชอบให้ดำเนินการครอบคลุมในทุกหมู่บ้านที่มีครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) คือ ต่ำกว่า 15,000 บาท/คน/ปี รวมจำนวน 28,038 หมู่บ้าน แต่เนื่องจากภาวะวิกฤติด้านเศรษฐกิจของประเทศ ส่งผลให้โครงการฯ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณให้ดำเนินการในปีงบประมาณ 2541 - 2543 เพียงจำนวน 7,026 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 25.06 ของเป้าหมายจึงคงเหลือเป้าหมายที่ต้องดำเนินการอีก 21,012 หมู่บ้าน หรือร้อยละ 74.94

3) เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการฯ เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการพัฒนาชุมชนจึงเสนอโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน (กข.คจ.) ระยะที่ 2 พ.ศ. 2541 - 2544 ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติบรรจุโครงการดังกล่าวไว้ในแผนการก่อหนี้จากต่างประเทศ ปีงบประมาณ 2543 - 2544 จำนวน 10,000 หมู่บ้าน งบประมาณ 2,924.80 ล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีลงมติอนุมัติในหลักการ ในวันอังคารที่ 15 กุมภาพันธ์ 2543 โดยมอบให้กระทรวงการคลังและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกันพิจารณารายละเอียดของโครงการ และการใช้เงินกู้ต่างประเทศตามระเบียบการก่อหนี้ต่างประเทศ พ.ศ. 2528

4) โครงการฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสให้คนยากจนระดับครัวเรือนในหมู่บ้าน มีเงินทุนในการประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้าน เป้าหมายให้ดีขึ้นตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) โดยมีเป้าหมายในการดำเนินงานจำนวน

10,000 หมู่บ้าน ระยะดำเนินการ 2 ปี และใช้เงินกู้จากต่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 2,924.80 ล้านบาท โดยแบ่งการเบิกจ่ายออกเป็นปีละ 1,462.40 ล้านบาท เพื่อดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละปีดังนี้

- (1) ฝึกอบรมเตรียมความพร้อมองค์กร/ประชาชน 50.00 ล้านบาท
- (2) เงินทุนสำหรับหมู่บ้าน/ครัวเรือน 1,400.00 ล้านบาท
- (3) ค่าใช้จ่ายในการบริหารโครงการ 12.40 ล้านบาท

ความเห็นคณะกรรมการฯ (22 พฤษภาคม 2543)

การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการสร้างความมั่นคงของประเทศและสมควรต้องดำเนินการผ่านกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่องต่อไป ประกอบกับโครงการแก้ไขปัญหาความยากจนระยะที่ 1 (2536 - 2540) มีผลการประเมินผลการดำเนินงานของโครงการอยู่ในระดับดี จึงเห็นควรสนับสนุนโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ระยะที่ 2 (2541-2544) จำนวน 10,000 หมู่บ้าน วงเงิน 2,924.80 ล้านบาทไว้ในแผนการก่อหนี้ต่างประเทศ โดยให้กระทรวงการคลังพิจารณาจัดหาแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสมต่อไป และเพื่อให้การดำเนินโครงการ กข.คจ. และยุทธศาสตร์แก้ปัญหาความยากจนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการฯ มีความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

1. การกำหนดเกณฑ์ชีวิตครัวเรือนที่ยากจนโดยใช้รายได้ 15,000 บาท/คน/ปี ซึ่งกระทรวงมหาดไทยใช้เป็นเกณฑ์ชีวิตคัดเลือกครัวเรือนที่ยากจนในปี 2543 โดยกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยได้ปรับเกณฑ์การคัดเลือกมาโดยลำดับจากระดับรายได้ 5,000 บาท/คน/ปี ในปี 2536 เพิ่มขึ้นเป็น 15,000 บาท/คน/ปี ในปี 2543 นั้น แตกต่างจากเกณฑ์การวัดความยากจนของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉะนั้น ในการปรับปรุงเกณฑ์การคัดเลือกครัวเรือนที่ยากจนในครั้งต่อไป ควรนำเสนอคณะกรรมการนโยบายกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น (กนท.) พิจารณาเพื่อให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานกลางของประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม ในการคัดเลือกครัวเรือนที่ยากจนควรพิจารณาเกณฑ์ชีวิตอื่น ๆ ทางสังคมประกอบด้วย ไม่ควรใช้รายได้เป็นตัวชี้วัดเพียงอย่างเดียว เพื่อช่วยให้การแก้ไขปัญหาความยากจนดำเนินการได้ตรงกลุ่มเป้าหมายยิ่งขึ้น

2. เพื่อให้การจัดสรรเงินหมุนเวียนเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาความยากจนสามารถสร้างกลไกต่อเนื่องในการขจัดความยากจนได้อย่างยั่งยืน เห็นควรให้กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยประสานกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) หรือหน่วยงานวิจัยอื่น ๆ ทำการศึกษาวิจัยหารูปแบบวิธีการดำเนินการที่ประสบผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาความยากจนในหมู่บ้านประเภทต่าง ๆ ที่ดำเนินการไปแล้ว รวมทั้งสาเหตุของการดำเนินการที่ไม่ประสบความสำเร็จโดยศึกษาวิจัย

จากรูปแบบการพัฒนาที่มีอยู่หลากหลายในปัจจุบัน ซึ่งมีทั้งรูปแบบการใช้จ่ายเงินและใช้ทุนทางสังคม โดยไม่ต้องใช้เงินในการดำเนินการ เช่น โครงการลงทุนเพื่อสังคม (SIP) กลุ่มออมทรัพย์ที่อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ที่จังหวัดตราด ฯลฯ เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาความยากจนในระยะต่อไป

3. ในการแก้ปัญหาความยากจนนั้นคณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า การให้โอกาส และความรู้ต่าง ๆ ในการดำรงชีพและเพิ่มศักยภาพของตนเองโดยเฉพาะความรู้ในการบริหารจัดการตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การบริหารจัดการชุมชน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการขจัดความยากจนอย่างยั่งยืน

มติคณะกรรมการฯ

ให้สำนักงานฯ นำความเห็นของคณะกรรมการฯ เสนอคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาต่อไป

แผนพัฒนาและงบประมาณค่าก่อสร้างอาคารของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

1) กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอเรื่อง ขออนุมัติแผนพัฒนาและงบประมาณค่าก่อสร้างอาคารของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยุธยา ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้ให้ความเห็นชอบแล้ว มาให้ สศช. พิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

2) วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยุธยา เพื่อเป็นกรอบในการผลิตบัณฑิต พัฒนาระบบวิชาการและการวิจัย รวมทั้งส่งเสริมพระพุทธศาสนา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และให้บริการทางพุทธศาสนาแก่สังคม พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยุธยา ให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา ค้นคว้าวิจัยและความเป็นเลิศทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

3) เป้าหมายของแผนฯ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี เป็น 31 สาขาวิชา ระดับปริญญาโท 7 สาขาวิชา และเปิดหลักสูตรใหม่ในระดับปริญญาเอก 3 สาขาวิชา ภายในสิ้นปีงบประมาณ 2549 เพิ่มเป้าหมายการรับนิสิตใหม่ ปีละ 2,700 รูป/คน ปริญญาตรี 2,500 รูป/คน และปริญญาโท 200 รูป/คน ก่อสร้างอาคารสถานที่ถาวรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 9 หลัง รวมทั้งพัฒนาบุคลากรสายวิชาการรวม 300 รูป/คน พระภิกษุ 143 รูป และคฤหัสถ์ 157 คน และส่งเสริมพัฒนาเจ้าหน้าที่สายปฏิบัติการให้เป็นบุคลากรสายอาจารย์ รวมไม่ต่ำกว่า 240 รูป/คน

4) การก่อสร้างอาคารของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ใช้ระยะเวลาการออกแบบและก่อสร้าง 6 ปี ระหว่างปีงบประมาณ 2544-2549 ในพื้นที่ 84 ไร่เศษ ณ อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำหรับด้านงบประมาณมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้จัดทำประมาณการและค่าใช้จ่ายตามแผนแม่บทพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะเวลา 11 ปี คือ ช่วงปีงบประมาณ 2543 - 2554 เป็นวงเงินทั้งสิ้น 7,194.44 ล้านบาท ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย ดังนี้

(1) §»ÃĐÁÒ³;ÒÃÍí;á°°áÁĐ;éÍÉÃéÒ§ªÇ§»Õ§»ÃĐÁÒ³ 2544 - 2549 à»Ç'Ç§à§Ó¹ 953.64 ÁéÒ¹°Ò·

(2) ปรับโครงสร้างอัตราเงินเดือนบุคลากรในปีงบประมาณ 2544 เพิ่มขึ้น 1.3 เท่าของปีงบประมาณ 2543 รวมเงินเดือนที่ขอเพิ่มเป็นวงเงิน 19.8 ล้านบาท

(3) งบดำเนินการอื่น ๆ ช่วงปีงบประมาณ 2543-2554 เป็นวงเงิน 6,221 ล้านบาท

ความเห็นคณะกรรมการฯ (19 มิถุนายน 2543)

1. เห็นชอบแผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยุธยา พ.ศ. 2543 - 2554 เพื่อการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในการผลิตบุคลากร การวิจัย และการให้บริการด้านพระพุทธศาสนา เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและคุณธรรม ซึ่งจะทำให้สามารถเผยแผ่พุทธศาสนาและพัฒนาจิตใจให้กับประชาชน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป โดยควรปรับปรุงการดำเนินงาน ดังนี้

1)

á¹é¹;ÒÃ³¼Ñ²¹Ò°Ø³ÀÒ³¼áÁĐ»ÃĐÉÒ·,ÒÀÒ³¼Ò§;ÒÃÉÒ;ÉÒ·éÒ³¼ÃĐ³¼Ø·,ÈÒÉ¹ÒÁÒ;Ç èÒà¹é¹·éÒ¹»ÃÓÁÒ³
 °Ö§ÇÃÁÒ;ÒÃ»ÃÑ°à»éÒÉÁÒÁ;ÒÃ¹¼ÁÔµ°Ñ³±ÔµáÉéÁÒÇÒÁàÉÁÒĐÉÁáÁĐ
 ÉÍ¹ÇÁéÍ§;Ñ°á¹¼¹³¼Ñ²¹Ò°Ø³ÀÒ;Ã

2) มีการจัดทำแผนการเงินการคลังในระยะยาวทั้งเงินงบประมาณและเงินนอก งบประมาณให้ชัดเจน เพื่อความมั่นคงทางฐานะการเงินในอนาคตและให้มีการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ

3) เห็นควรให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาภาพรวมการจัดการอุดมศึกษาที่เน้น ความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยสงฆ์กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ให้มีบทบาทเสริมกัน โดยเฉพาะ บทบาทจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับผู้ด้อยโอกาส และควรจะมีวิธีการที่จะให้พระภิกษุที่เรียนจบแล้ว อยู่ในศาสนามากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในการดำเนินการต่อไป

4) ควรจะมีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร เมื่อผลิตบุคลากรขึ้นมาแล้ว ควรจะนำพระภิกษุที่สำเร็จการศึกษาเข้ามาเป็นบุคลากรทางด้านวิชาการ ซึ่งในระยะยาวการที่จะใช้บุคลากรที่ไม่ใช่พระภิกษุก็จะหมดไป ขณะเดียวกันควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในเรื่องการแลกเปลี่ยนความรู้ในเชิงวิชาการ การเรียนการสอน ตลอดจนอาจารย์ที่สอน เพื่อการประหยัดในเรื่องบุคลากรและงบประมาณ

2. เนื่องจากปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยประสบกับปัญหาการขาดแคลนอาคารเรียน ซึ่งมีพื้นที่ใช้สอยเพียง 2,400 ตารางเมตร และการขยายพื้นที่และอาคารเป็นไปอย่างลำบาก เพราะอาคารและพื้นที่ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นของวัดมหาธาตุฯ จึงเห็นชอบกับการก่อสร้างอาคารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอยุธยา เพื่อใช้เป็นศูนย์กลางการศึกษาด้านพระพุทธศาสนา โดยคำนึงถึงหลักประหยัดและความเหมาะสมด้านการเงินการคลังของประเทศเป็นสำคัญ

3. สำหรับการขออนุมัติปรับโครงสร้างเงินเดือนบุคลากรในปีงบประมาณ 2544 เป็น 1.3 เท่า ของปีงบประมาณ 2543 นั้น จะไม่ทันกับปฏิทินปีงบประมาณ 2544 อีกทั้งควรรอผลการศึกษาที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงการคลังร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัยและสำนักงานงบประมาณไปพิจารณาแนวทางสนับสนุนมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่เหมาะสม ซึ่งขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่

มติคณะกรรมการฯ

มอบหมายให้สำนักงานฯ นำความเห็นคณะกรรมการฯ เสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

มติคณะรัฐมนตรี (17 ตุลาคม 2543)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นควรอนุมัติตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณ และให้กระทรวงศึกษาธิการรับความเห็นของ สศช. ไปพิจารณาดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2520

ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. **กระทรวงการคลัง** พิจารณาแล้วเห็นว่า แผนการพัฒนาดังกล่าวมีประโยชน์ในด้านการศึกษาของประเทศ หากกระทรวงศึกษาธิการมีการปรับแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้สอดคล้องกับสถานะการเงินการคลังของประเทศ เห็นชอบในหลักการดำเนินงานดังกล่าว สำหรับเงินงบประมาณให้เป็นไปตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณ

2. **ทบวงมหาวิทยาลัย** พิจารณาแล้วเห็นว่า การปรับลดแผนการดำเนินงานก่อสร้างดังกล่าวสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน เห็นควรสนับสนุนตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ

3. **สำนักงานประมาณ** พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1) เรื่องการขอความเห็นชอบแผนพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และการขอความเห็นชอบการผูกพันงบประมาณค่าก่อสร้าง ค่าจ้างออกแบบและค่าควบคุมงาน สำนักงานประมาณเห็นว่าการปรับแผนการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นที่สำนักงานประมาณได้เสนอมาซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี กล่าวคือ ให้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยปรับแผนการดำเนินการก่อสร้างให้อยู่ในวงเงิน 522,325,000 บาท โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ คือ

(1) ระยะที่ 1 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 - 2547 วงเงิน 317,800,000 บาท ใช้จากเงินงบประมาณแผ่นดิน 192,800,000 บาท หรือประมาณร้อยละ 60 และใช้เงินรายได้สมทบ 125,000,000 บาท หรือประมาณร้อยละ 40

(2) ระยะที่ 2 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 - 2550 วงเงิน 204,525,000 บาท ใช้เงินงบประมาณทั้งหมด

2) ส่วนเรื่องการให้ความเห็นชอบให้ปรับโครงสร้างเงินเดือนเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยให้สำนักงานประมาณตั้งประมาณหมวดเงินเดือนเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 เพิ่ม 1.3 เท่าของปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 เห็นควรให้รอผลการศึกษาเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างเงินเดือนบุคลากรมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่กระทรวงการคลัง สำนักงานประมาณ และทบวงมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่

4. **สำนักงาน ก.พ.** พิจารณาแล้วเห็นว่า การปรับลดแผนการดำเนินงานก่อสร้างของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยสอดคล้องกับสถานะข้อจำกัดด้านการเงินของประเทศ เห็นควรให้การสนับสนุนตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ

☺ **โครงการก่อสร้างเรือนจำตามมติคณะรัฐมนตรี และโครงการที่พักอาศัยข้าราชการ ของกรมราชทัณฑ์**

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ส่งเรื่องโครงการก่อสร้างเรือนจำตามมติคณะรัฐมนตรีและโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยข้าราชการของกรมราชทัณฑ์ มาให้ สศช. เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ดังนี้

1) โครงการก่อสร้างเรือนจำตามมติคณะรัฐมนตรี

(1) คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนการปรับปรุงประสิทธิภาพของเรือนจำในส่วนภูมิภาค เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2536 โดยให้ปรับปรุงระดับความมั่นคงของเรือนจำกลาง 4 แห่ง ก่อสร้างเรือนจำความมั่นคงสูงจำนวน 5 แห่ง และให้ย้ายเรือนจำ/ทัณฑสถานที่ไม่มั่นคงและ

ตั้งอยู่ในชุมชนออกไปตั้งอยู่ในที่แห่งใหม่จำนวน 31 แห่ง ซึ่งตามมติดังกล่าวกรมราชทัณฑ์ได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อปรับปรุงระดับความมั่นคงของเรือนจำเก่า 2 แห่ง ก่อสร้างเรือนจำระดับความมั่นคงสูง 2 แห่ง ย้ายเรือนจำและทัณฑสถานที่ไม่มั่นคงและตั้งอยู่ในชุมชนออกไปที่แห่งใหม่จำนวน 8 แห่ง รวมทั้งสิ้น 12 แห่ง คงเหลืออีก 28 แห่ง ที่ยังไม่ได้รับงบประมาณดำเนินการ

(2) กระทรวงมหาดไทยได้เสนอแนวทางแก้ไขการก่อเหตุร้ายในเรือนจำให้ กรม. พิจารณาเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2541 เนื่องจากจำนวนผู้ต้องขังได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จนเป็นปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งที่ประชุมได้อนุมัติในหลักการแก้ไขระยะยาว โดยให้ดำเนินการก่อสร้างเรือนจำที่เหลืออีก 28 แห่ง ในลักษณะ Turnkey หรือวิธีการอื่นใดที่ให้เอกชนสร้างให้ก่อนและรัฐผ่อนส่งในภายหลัง โดยในระยะเร่งด่วน ควรดำเนินการในเรือนจำที่มีสถานที่พร้อมดำเนินการได้ พื้นที่จำนวน 20 แห่ง

(3) โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาผู้ต้องขังเกินความจุ ในปัจจุบัน และเพื่อรองรับจำนวนผู้ต้องขังที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคต โดยมีเป้าหมายเพื่อก่อสร้างเรือนจำใหม่ทดแทนและปรับปรุงเรือนจำเก่า จำนวน 20 แห่ง คือ 1) เรือนจำจังหวัดพังงา 2) เรือนจำนครนายก 3) เรือนจำจังหวัดกระบี่ 4) เรือนจำจังหวัดเบตง 5) เรือนจำจังหวัดจันทบุรี 6) เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี 7) เรือนจำจังหวัดชัยนาท 8) เรือนจำจังหวัดสตูล 9) เรือนจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี 10) เรือนจำจังหวัดระยอง 11) เรือนจำจังหวัดขอนแก่น 12) เรือนจำกลางลำปาง 13) ทัณฑสถานวัยหนุ่ม จังหวัดกำแพงเพชร 14) ทัณฑสถานหญิงชลบุรี 15) เรือนจำกลางนครปฐม 16) เรือนจำจังหวัดนครราชสีมา 17) เรือนจำจังหวัดอุทัยธานี 18) เรือนจำจังหวัดน่าน 19) เรือนจำจังหวัดสกลนคร 20) ทัณฑสถานหญิงหล่มสัก ภายในวงเงินงบประมาณ 12,310 ล้านบาท มีระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี (พ.ศ. 2543 - 2545)

(4) วิธีการดำเนินงานของโครงการฯ จัดจ้างให้เอกชนดำเนินการโดยวิธีประกวดราคา และจะขอก่อนนี้ผูกพันก่อนได้รับเงินงวดตาม พรบ. งบประมาณ พ.ศ. 2502 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 23 ซึ่งมีเงื่อนไขทางการเงิน คือ 1) เมื่อรับมอบสถานที่แล้ว รัฐบาล เริ่มผ่อนชำระในปีงบประมาณ 2546 ติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือตามระยะเวลาที่สำนักงบประมาณเห็นควร 2) อัตราดอกเบี้ยให้เป็นไปตามที่สำนักงบประมาณและกระทรวงการคลังกำหนด โดยวงเงินก่อสร้างจำนวน 12,310 ล้านบาท เป็นราคาปัจจุบันที่ยังไม่รวมค่าดอกเบี้ย

2) $\hat{a}\hat{b}\hat{A}\hat{S};\hat{O}\hat{A};\hat{e}\hat{I}\hat{E}\hat{A}\hat{e}\hat{O}\hat{S}\cdot\hat{O}\hat{e}\hat{3}\hat{N};\hat{I}\hat{O}\hat{E}\hat{N}\hat{A}\hat{c}\hat{e}\hat{O}\hat{A}\hat{O}^*;\hat{O}\hat{A}\hat{c}\hat{I}\hat{S};\hat{A}\hat{A}\hat{A}\hat{O}^a\cdot\hat{N}^3\hat{\pm}\hat{i}$

(1) คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติในหลักการโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยข้าราชการ ราชทัณฑ์ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2537 ในรูปแบบอาคารชุดและบ้านพักจำนวน 275 หลัง รวม 4,987 หน่วย งบประมาณรวม 4,314.51 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ 5 ปี ผูกพัน งบประมาณปี 2538 - 2542 โดยการเคหะแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการและให้สำนักงบประมาณ พิจารณารายละเอียดต่าง ๆ ทั้งนี้ได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม

2539 และกระทรวงมหาดไทยได้ขอถอนโครงการจากคณะรัฐมนตรี นำมาปรับปรุงโดยจะดำเนินการในลักษณะให้เอกชนลงทุนสร้างก่อนและรัฐตั้งงบประมาณผูกพันชำระรายปี แต่เนื่องจากปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ กรมราชทัณฑ์จึงได้ชะลอโครงการไว้โดยยังไม่ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดปัญหาผู้ต้องขังเกินความจุในเรือนจำทำให้ต้องเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมผู้ต้องขัง โดยเจ้าหน้าที่ต้องหมุนเวียนปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องจัดหาที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงเรือนจำและทัณฑสถาน

(2) โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานราชทัณฑ์ในการระดมกำลังกรณีที่มีเหตุร้ายแรงเกิดขึ้นและเพื่อเป็นสวัสดิการแก่ข้าราชการราชทัณฑ์ที่ทำงานเสี่ยง และต้องปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง ตลอดจนการลดค่าใช้จ่ายของรัฐในการเช่าที่พักอาศัยจากเอกชน โดยมีเป้าหมายก่อสร้างที่พักอาศัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ในพื้นที่ 50 จังหวัด 63 พื้นที่ก่อสร้างรวม 211 หลัง จำนวน 4,730 หน่วย

(3) 3,801.04 133.03 190.05 3 2544 - 2546

(4) วิธีการดำเนินงานของโครงการฯ ให้การเคหะแห่งชาติกู้เงินจากสถาบันภายในประเทศ เพื่อการลงทุนตามแบบมาตรฐานของกรมราชทัณฑ์ และให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณในส่วนของกรมราชทัณฑ์ชำระคืนเงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายจริง ให้การเคหะแห่งชาติภายในระยะเวลา 6 ปี โดยเริ่มตั้งแต่ปี 2544 ชำระคืน 20.93 ล้านบาท ปี 2545 - 2548 ชำระคืนปีละ 999.00 ล้านบาท และปี 2549 ชำระคืน 937.21 ล้านบาท รวมชำระคืนทั้งหมด 4,954.14 ล้านบาท

ความเห็นคณะกรรมการฯ (19 มิถุนายน 2543)

1. คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบโครงการก่อสร้างเรือนจำตามมติคณะรัฐมนตรีจำนวน 20 แห่ง และโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยข้าราชการของกรมราชทัณฑ์ โดยให้ปรับปรุงวิธีการดำเนินการและเป้าหมายของโครงการ ดังนี้

1) โครงการก่อสร้างเรือนจำตามมติ ครม. เห็นควรใช้งบประมาณปกติ ภายในวงเงิน 12,310 ล้านบาท โดยแบ่งการดำเนินงานก่อสร้างออกเป็น 4 ระยะ ๆ 5 แห่ง ผูกพันงบประมาณการก่อสร้างระยะละ 3 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 2546 ตามลำดับความสำคัญเร่งด่วนของเรือนจำต่าง ๆ ดังนี้

ระยะที่ 1 ปีงบประมาณ 2546-2548 วงเงิน 2,830 ล้านบาท
เพื่อก่อสร้างเรือนจำ 5 แห่ง ได้แก่ 1) เรือนจำจังหวัดจันทบุรี 2) ทณฑสถานหญิงหล่มสัก
3) เรือนจำจังหวัดพังงา 4) เรือนจำจังหวัดกระบี่ 5) เรือนจำกลางนครปฐม

ระยะที่ 2 ปีงบประมาณ 2549-2551 วงเงิน 3,160 ล้านบาท
เพื่อก่อสร้างเรือนจำ 5 แห่ง ได้แก่ 1) เรือนจำจังหวัดน่าน 2) ทณฑสถานวัยหนุ่มกำแพงเพชร
3) เรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี 4) เรือนจำจังหวัดนครนายก 5) เรือนจำจังหวัดสกลนคร

ระยะที่ 3 ปีงบประมาณ 2552-2554 วงเงิน 2,830 ล้านบาท
เพื่อก่อสร้างเรือนจำ 5 แห่ง ได้แก่ 1) เรือนจำจังหวัดสตูล 2) เรือนจำจังหวัดเบตง 3) เรือนจำ
จังหวัดชัยนาท 4) ทณฑสถานหญิงชลบุรี 5) เรือนจำจังหวัดอุทัยธานี

ระยะที่ 4 ปีงบประมาณ 2555-2557 วงเงิน 3,490 ล้านบาท
เพื่อก่อสร้างเรือนจำ 5 แห่ง ได้แก่ 1) เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี 2) เรือนจำกลางระยอง 3) เรือนจำ
จังหวัดนราธิวาส 4) เรือนจำกลางขอนแก่น 5) เรือนจำกลางจังหวัดลำปาง

2) โครงการก่อสร้างบ้านพักข้าราชการ เห็นควรให้กรมราชทัณฑ์ตั้งงบประมาณ
ปกติสนับสนุนโดยให้การเคหะแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการภายในวงเงิน 4,124.12 ล้านบาท ระยะเวลา
ดำเนินงานตั้งแต่ปี 2545 - 2550 สำหรับเป้าหมายการก่อสร้าง เห็นควรปรับลดจำนวนหน่วยให้
เหมาะสมกับความต้องการที่แท้จริงของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

2. เนื่องจากกรมราชทัณฑ์มีปัญหาเรื่องการขาดอัตรากำลังในการบริหารงานเป็น
อย่างยิ่งทำให้เรือนจำหลายแห่งที่สร้างเสร็จแล้วไม่สามารถเปิดดำเนินการได้ ตลอดจนการก่อสร้าง
เรือนจำใหม่แม้ว่าจะเป็นการก่อสร้างเพื่อทดแทนเรือนจำเก่าย่อมมีความต้องการอัตรากำลังเพิ่มขึ้น
ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานราชทัณฑ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลภายใต้ข้อจำกัด
ด้านนโยบายการลดอัตรากำลังคนภาครัฐ ในระยะเร่งด่วนควรให้กรมราชทัณฑ์จัดทำเป็นโครงการจ้าง
ลูกจ้างชั่วคราวเป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อทดแทนอัตรากำลังที่ขาดแคลน พร้อมทั้งปรับปรุงการ
บริหารงานให้เอื้ออำนวยและเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของลูกจ้างชั่วคราว
ดังกล่าว โดยคำนึงถึงผลกระทบทางด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในการดำเนินงานของเรือนจำ
และทัณฑสถานต่าง ๆ ถ้าโครงการหมดความจำเป็น ก็ให้ยกเลิกโครงการจ้างลูกจ้างชั่วคราวไป

3. สำหรับงบประมาณที่จะใช้ดำเนินการในโครงการดังกล่าวให้สำนักงบประมาณ
พิจารณาจัดสรรให้ตามความเหมาะสมของกำลังเงินของประเทศต่อไป

มติคณะกรรมการฯ

มอบหมายให้สำนักงานฯ นำความเห็นคณะกรรมการฯ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

มติคณะรัฐมนตรี (17 ตุลาคม 2543)

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมพิจารณาโครงการที่พักอาศัยข้าราชการ ของกรมราชทัณฑ์ 2 ครั้ง ดังนี้

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2543 อนุมัติในหลักการโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ โดยให้การเคหะแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ ให้กระทรวงมหาดไทย (กรมราชทัณฑ์และการเคหะแห่งชาติ) รับความเห็นของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปดำเนินการด้วย สำหรับงบประมาณในการดำเนินการตามโครงการ นั้น ให้ใช้งบประมาณปกติ ทั้งนี้ ให้กรมราชทัณฑ์ทยอยดำเนินโครงการฯ และเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็น โดยให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาจัดสรรให้ตามความเหมาะสมของกำลังเงินของประเทศ ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2543

2. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2543 อนุมัติแก้ไขมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2543 โดยที่เลขที่การคณะรัฐมนตรีเสนอว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2543 อนุมัติในหลักการโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ สำหรับงบประมาณในการดำเนินการให้ใช้งบประมาณปกติ ทั้งนี้ ให้กรมราชทัณฑ์ทยอยดำเนินโครงการฯ และเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็น โดยให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาจัดสรรให้ตามความเหมาะสมของกำลังเงินของประเทศ นั้น

กระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ได้พิจารณาจัดหางบประมาณปกติเพื่อใช้ดำเนินการตามโครงการดังกล่าวแล้ว ไม่สามารถจัดหาได้ จึงได้หารือร่วมกับกระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณ แล้ว เห็นชอบให้ใช้วิธีกู้เงินในประเทศดำเนินการ และให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณชุดใช้ให้ในแต่ละปีเป็นระยะเวลา 10 ปี จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติแก้ไขมติคณะรัฐมนตรี (17 ตุลาคม 2543) ในส่วนของการใช้เงินให้เป็นไปตามแนวทางการหารือดังกล่าว

ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. **กระทรวงการคลัง** พิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการให้กระทรวงมหาดไทย โดยกรมราชทัณฑ์ดำเนินโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ โดยใช้งบประมาณปกติ โดยให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณให้กรมราชทัณฑ์ตามความต้องการในแต่ละปี

2. **กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม** พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1) เห็นชอบในหลักการให้ก่อสร้างบ้านพักข้าราชการกรมราชทัณฑ์ของเรือนจำ และทัณฑสถานในจังหวัดต่าง ๆ ยกเว้นการก่อสร้างบ้านพักข้าราชการของเรือนจำจังหวัดภูเก็ต เรือนจำจังหวัดกระบี่ เรือนจำจังหวัดพังงา และเรือนจำอำเภอดะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยให้ กคช. เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ทั้งนี้ การก่อสร้างบ้านพักข้าราชการจะต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) ควรจัดวางผังการใช้ที่ดินบริเวณที่จะก่อสร้างบ้านพักข้าราชการ โดยจัดวางผังทั้งบริเวณบ้านพักที่จะก่อสร้างขึ้นใหม่ และบริเวณบ้านพักที่มีอยู่เดิม ซึ่งหากมีสภาพ ขาดทรุดโทรม หมดยุคการใช้งานควรรื้อถอนออก จัดวางผังและก่อสร้างขึ้นใหม่ในลักษณะของ แฟลตเพื่อประหยัดที่ดินและค่าก่อสร้าง ทั้งนี้ เพื่อให้มีการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพและมี สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่อาศัย รวมทั้ง ต้องคำนึงถึงบริเวณที่มีความเหมาะสมและความปลอดภัยของ เจ้าหน้าที่ ตลอดจนจะต้องจัดเตรียมพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตไว้ด้วย

(2) บริเวณที่จะใช้ก่อสร้างบ้านพักควรอยู่นอกกำแพงเรือนจำ ส่วนที่ ควบคุมผู้ต้องขังเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่

(3) บ้านพักที่จะก่อสร้างขึ้นควรเป็นแฟลต ยกเว้นผู้บัญชาการเรือนจำ ควรเป็นบ้านเดี่ยว เพื่อประหยัดที่ดิน ค่าก่อสร้าง และการลงทุนในเรื่องสาธารณูปโภค

(4) บริเวณบ้านพักควรจะต้องจัดเตรียมระบบบำบัดน้ำเสียและที่กำจัด ขยะไว้ด้วย โดยเฉพาะระบบบำบัดน้ำเสียควรจะเป็นระบบที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบบำบัดน้ำเสีย ของเรือนจำบริเวณที่ควบคุมผู้ต้องขัง ซึ่งควรเป็นระบบรวมเพื่อประหยัดการลงทุน

2) การก่อสร้างตามโครงการดังกล่าวจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับแผนการ ใช้ที่ดินของหน่วยงานของรัฐในเมืองหลัก และเมืองศูนย์กลางความเจริญของภูมิภาค ซึ่ง คณะกรรมการพิจารณาสถานที่ทำงานของหน่วยราชการในเขตกรุงเทพมหานครและเมืองหลัก จัดทำขึ้น

3) โครงการก่อสร้างที่พักอาศัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ หากการก่อสร้างบริเวณ เรือนจำและทัณฑสถานใดมีการก่อสร้างตั้งแต่ 80 ห้องชุดขึ้นไป จะต้องทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมในชั้นก่อนขออนุมัติงบประมาณ หรือก่อนดำเนินการก่อสร้าง

3. สำนักงบประมาณ พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่ และจะต้องใช้เงินลงทุนเป็นวงเงินที่ค่อนข้างสูง ประกอบกับกรมราชทัณฑ์ยังมีภาระผูกพันต้องใช้จ่าย งบประมาณในการก่อสร้างเรือนจำ ทัณฑสถาน เป็นจำนวนมาก ซึ่งภาระผูกพันเหล่านี้สูงเกินกว่า หลักเกณฑ์การก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนดไว้ ดังนั้น เห็นควรให้ กรมราชทัณฑ์ทยอยดำเนินโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ โดยให้เสนอขอตั้ง งบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อไป

☺ โครงการกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

1) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เสนอโครงการกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับโครงการพัฒนาคุณภาพการมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระยะที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา และโครงการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระยะที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงินกู้เพื่อช่วยเหลือให้สำนักงานฯ เสนอคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาถ่วงถ่วงความเหมาะสม ประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ดังนี้

(1) กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอโครงการเงินกู้จากธนาคารโลก จำนวน 3 โครงการ คือ โครงการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โครงการพัฒนาคุณภาพการมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโครงการพัฒนาการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสาขาขาดแคลนของกรมอาชีวศึกษา ให้สำนักงานฯ นำเสนอคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2540

(2) คณะกรรมการฯ มีมติมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาความจำเป็นที่จะยังงคงขอใช้เงินกู้ธนาคารโลก หรือขอใช้งบประมาณแผ่นดินมาดำเนินโครงการ นอกจากนี้ยังเห็นควรให้จัดทำโครงการให้สมบูรณ์ โดยปรับปรุงการเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินงาน ปรับปรุงสัดส่วนค่าใช้จ่ายให้มีการฝึกอบรมมากขึ้นและเน้นการฝึกอบรมระบบการเรียนเพื่อเรียนรู้ นอกจากนี้เห็นควรให้จัดทำแผนฝึกอบรมครูอาจารย์ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายใต้โครงการเงินกู้ธนาคารโลกรวมทั้งโครงสร้างบริหารจัดการที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งภายในกระทรวง ต่างกระทรวง และภาคเอกชน และเห็นควรให้มีกลไกและเครื่องชี้วัดในการติดตามประเมินผลความสำเร็จของโครงการ

(3) คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2540 ให้ความเห็นชอบในหลักการโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษาทั้ง 3 โครงการ โดยได้รับข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปปรับปรุงโครงการ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงเพียง 2 โครงการคือโครงการของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และโครงการของกรมสามัญศึกษาเท่านั้น

(4) โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ 2 โครงการ คือโครงการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และโครงการพัฒนาคุณภาพการมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ยังมีได้ลงนามในสัญญาเงินกู้กับธนาคารโลก ประกอบกับโครงการพัฒนาการเรียนการสอนนิเทศศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ในสถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นโครงการเงินกู้ธนาคารโลกของกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ได้มีการลงนามในสัญญากู้เงิน เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2540 ในวงเงิน 81.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีกำหนดสิ้นสุดโครงการในเดือนเมษายน 2545 นั้น มีการดำเนินงานล่าช้าในช่วง 2 ปีแรกของโครงการ จึงมีการทบทวนกิจกรรมและเป้าหมายต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับระยะเวลาของโครงการที่เหลืออยู่ ทำให้มีวงเงินกู้เหลือจ่ายประมาณ 19.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

(5) ต่อมาคณะกรรมการร่างและพิจารณาโครงการกู้เงินเพื่อการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้มีมติเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2542 เห็นชอบให้ออกเงินกู้เหลือจ่ายจำนวน 19.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกาของโครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ในสถาบันราชภัฏจากธนาคารโลก ไปดำเนินโครงการพัฒนาคุณภาพการมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ระยะที่ 1 จำนวน 12.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และโครงการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระยะที่ 1 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) จำนวน 7.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา โดยให้กรมสามัญศึกษา และ สพช. ปรับปรุงสาระสำคัญของโครงการให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทาง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

(6) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้นำโครงการเสนอต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2543 และกระทรวงการคลังเสนอให้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2531 ที่ให้เข้มงวดกวดขันการใช้เงินกู้เหลือจ่าย โดยจะต้องผ่านขั้นตอนการกลั่นกรองความเหมาะสมจาก กก.สศช. และการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

2) โครงการพัฒนาคุณภาพการมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระยะที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการพัฒนาครูผู้สอน ห้องปฏิบัติการ สื่อ/อุปกรณ์ และเทคโนโลยี โดยจะทดลองดำเนินการใน 80 โรงเรียน ระหว่างปี 2543-2544 วงเงินค่าใช้จ่ายรวม 840.86 ล้านบาท ประกอบด้วย เงินงบประมาณสมทบ 381.59 ล้านบาท และเงินกู้ธนาคารโลก 459.27 ล้านบาท หรือประมาณ 11.78 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

3) โครงการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ โดยการพัฒนาครู และจัดหา/พัฒนาอุปกรณ์และสื่อสารสนเทศ โดยทดลองรูปแบบการพัฒนาในโรงเรียน จำนวน 150 แห่ง ระหว่างปี 2543 - 2545 วงเงินค่าใช้จ่ายรวม 323.83 ล้านบาท หรือประมาณ 5.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

ความเห็นคณะกรรมการฯ (18 กันยายน 2543)

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาโครงการกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ 2 โครงการ คือ โครงการพัฒนาคุณภาพการมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระยะที่ 1 สังกัด

กรมสามัญศึกษา และโครงการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระยะที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. เห็นชอบให้โครงการทั้ง 2 นำเงินกู้ธนาคารโลกที่เหลือนำจ่ายของโครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 19.5 ล้านเหรียญสหรัฐ ตามมติของคณะกรรมการร่างและพิจารณาโครงการเงินกู้เพื่อการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2542 เพื่อปรับกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้ได้มาตรฐาน โดยให้ปรับแนวทางการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และกำหนดเป้าหมายเชิงคุณภาพของโครงการที่ชัดเจน

2. เห็นควรให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นผู้ประเมินผลโครงการระยะที่ 1 เสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทราบปัญหา อุปสรรค ผลลัพธ์เชิงคุณภาพที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาแบบใหม่และรูปแบบการพัฒนาที่เหมาะสมกับสภาพโครงสร้างองค์กรที่เปลี่ยนแปลงไป ก่อนที่จะลงนามในสัญญาเงินกู้ใหม่เพื่อขยายผลต่อไป

ÁµÔ³Ð;ÃÃÁ;ÒÃĬ

มอบหมายให้สำนักงานฯ นำความเห็นคณะกรรมการฯ แจ้งต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เพื่อดำเนินการต่อไป

มติคณะรัฐมนตรี (7 พฤศจิกายน 2543)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบโครงการกู้เงินธนาคารโลกของกระทรวงศึกษาธิการทั้ง 2 โครงการ และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ตามความเห็นของคณะกรรมการร่างและพิจารณาโครงการกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษา ตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ประธานกรรมการร่างและพิจารณาโครงการกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษาเสนอ สำหรับวงเงินในส่วนที่เป็นเงินบาทสมทบให้ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณอีกครั้งหนึ่ง ตามความเห็นของสำนักงบประมาณ ทั้งนี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติประเมินผลโครงการระยะที่ 1 เสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้วย

ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. ;ÃÐ·ÃÇ§;ÒÃ³ÃÑ§¾Ô³ÒÃ³ÒÃÁéÇ

ã¹ÊÃÑĴ;ÒÃÊÃ³ÇÃÊ¹Ñ°Ê¹Ø¹ã³Ã§;ÒÃ·Ñé§ÊĬ§·Öè;ÃèÒÇçèÒ§µé¹

«Öè§ã»ç¹ÊèÇ¹Ê¹Öè§çĬ§;ÒÃ¾¼Ñ²¹Ò;ÒÃÊÖĴÉÒµÒÃã³Ã§;ÒÃ·Öè³ÐÃÑ°Á¹µÃÖã´éÁÖÃµÒãÊç¹ª

Ĭ°ã¹

ÊÃÑĴ;ÒÃãÃÐã´éÃÑ°;ÒÃ°ÃÃ°ØãÊèã»ç¹ã³Ã§;ÒÃÊÃÑĴã¹ã¹¼¹;ÒÃ;èĬ¹Öé°Ò;µèÒ§»ÃÐà·È

»ÃÐ°Ó»Ö

§º»ÃÐÁÒ³

2542

áÀéÇ

áµè»ÃÖ; ÇèÒà»Ã§; ÒÃ¾⁄⁄Ñ²¹Ö; ÒÃàÃÖÔ¹; ÒÃÊÍ'ÇÔ·ÂÒÈÒÊµÃìáÃÐÇÔ·ÂÒÈÒÊµÃì»ÃÐÂØ;
µìã¹Ê¶ºÑ¹ÃÒ¹ÃÑ¹·Òè; ÃÐ·ÃÇ§ÈÖ; ÊÒ, Ö; ÒÃä´éÃÑº¹ØÁÑµÒãÊé'Òà¹Ö¹; ÒÃàÁ×éÌ»Ö 2540
¹Òà¹Ö¹; ÒÃ

ã´éÃèÒèÒÁÒ; áÃÐ»ÃÐàÁÔ¹ã´éÇèÒ·ÐÃÖà§Ö¹; ÛéàËÃ×Í·èÒÃ

áÃÐ; ÃÐ·ÃÇ§ÈÖ; ÊÒ, Ö; ÒÃä´éµ; Å§¹·Ð¹Òà¹Ö¹ã»Ã§; ÒÃ·ÒèàÊ¹ÌáËÁèã¹ç¹Ò·ÒèàÃç; Å§¾⁄⁄×éÌà»ç¹
ã»Ã§; ÒÃ¹ÒÃéÍ§ «Òè§ÁÖÇÑµ¶Ø»ÃÐÊ§»ìáÃÐá¹⁄⁄§Ò¹µèÌ¹×éÍ§áÃÐ

ÊÍ'»ÃéÍ§; Ñ¹ã»Ã§; ÒÃ¾⁄⁄Ñ²¹Ö; ÒÃàÃÖÔ¹; ÒÃÊÍ'ÇÔ·ÂÒÈÒÊµÃìáÃÐÇÔ·ÂÒÈÒÊµÃì»ÃÐÂØ; µìã
¹Ê¶ºÑ¹

ÃÒ¹ÃÑ¹ »×Í à¾⁄⁄×éÍ¾⁄⁄Ñ²¹Ö; ÒÃàÃÖÔ¹; ÒÃÊÍ'ÇÔ·ÂÒÈÒÊµÃì »³ÖµÈÒÊµÃì

áÃÐÀÒÈÒÌÑ§; ÁÉçÍ§; ÒÃÈÖ; ÊÒÃÐ¹Ñ¹ÃÑ, ÁÃÈÖ; ÊÒ

ã´Áà¹é¹; ÒÃÈÖ; ÊÒÈÒÃÛ»ãº; ÒÃàÃÖÔ¹; ÒÃÊÍ'·Òè¹Ñ¹·à¹áÃÐÁÒ»ÇÒÁáËÃÒÐËÃ

à¾⁄⁄×éÌà»ç¹µé¹ãºÈÖËÃÑ¹; ÒÃàÃÖÔ¹; ÒÃÊÍ'ÇÔ·Ò¹Ñ§; ÁèÒÇã¹ãÃ§àÃÖÔ¹ÃÐ¹Ñ¹ÃÑ, ÁÃÈÖ; ÊÒ

ã´ÁàÁ×éÌ¹é¹⁄⁄

¹ÒáÃéÇ¹·Ðç¹ÒÀ¹⁄⁄Ã¹ÃÐÃÐµèÌà»µÒÃçéÌáÊ¹ÍçÍ§, ¹Ò»ÒÃáÃ; «Òè§à»ç¹áËÃè§Ê¹Ñ¹Ø¹à§Ö¹; Ûé

ÃÇÁ·Ñé§

»³Ð; ÃÃÁ; ÒÃÃèÒ§áÃÐ¾⁄⁄Ô·ÒÃ³Òã»Ã§; ÒÃ; Ûéà§Ö¹à¾⁄⁄×éÍ¾⁄⁄Ñ²¹Ö; ÒÃÈÖ; ÊÒ

(ÃÑ¹Á¹µÃÖ»ÃÐ¹ÓÉÓ¹Ñ¹; ÒÃ;

ÃÑ¹Á¹µÃÖ

¹ÒÃÍÀÒÊÖ·, Òì

àÇªªÒ¹ÖÇÐ

à»ç¹»ÃÐ, Ò¹)

«Òè§ÁÖ¹⁄⁄Ûéá¹¹·Ò; Ê¹èÇÁ§Ò¹ËÃÑ¹·Òèà; ÒèÃÇçéÍ§ »×Í ; ÃÐ·ÃÇ§; ÒÃ»ÃÑ§ ÊÓ¹Ñ¹§º»ÃÐÁÒ³

áÃÐÊÓ¹Ñ¹; §Ò¹»³Ð; ÃÃÁ; ÒÃ¾⁄⁄Ñ²¹Ö; ÒÃàËÃÈº; Ö¹·áÃÐÊÑ§»Á

áËè§ªÒµÒÃèÇÁà»ç¹; ÃÃÁ; ÒÃ

; ç¹éáËè»ÇÒÁáËç¹ªª¹ã»Ã§; ÒÃ¹Ñ§; ÁèÒÇ¹éÇÁáÃéÇ

ÍÃèÒ§ãÃ; çµÒÃ á·Ã·ÒèÁµÒ»³ÐÃÑ¹Á¹µÃÖ àÁ×éÍÇÑ¹·Òè 4 µØÀÒ»Á 2531

·ÒèàËèàçéÁ§Ç¹; Ç¹çÑ¹; ÒÃã¹éà§Ö¹; ÛéàËÃ×Í·èÒÃ

ã´ÁãËèã¹éá¹èà»³⁄⁄ÒÐ·Òèà»ç¹ã»Ã§; ÒÃµèÌ¹×éÍ§ àÃè§¹èç¹ áÃÐÁÖÁÓ¹Ñ¹»ÇÒÁÉÓ»Ñ¹ÊÛ§

ÍÑ¹¹·ÐµéÍ§¹⁄⁄è¹çÑ¹µ¹; ÒÃ; ÁÑè¹; ÁÍ§»ÇÒÁáËÃÒÐËÃçÍ§ÊÓ¹Ñ¹; §Ò¹»³Ð; ÃÃÁ; ÒÃ¾⁄⁄Ñ²¹Ö; ÒÃà

ÈÃÈº; Ö¹·áÃÐÊÑ§»ÁáËè§ªÒµÒ

áÃÐ; ÒÃÍ¹ØÁÑµÒ¹»³ÐÃÑ¹Á¹µÃÖáÃéÇà·èÒ¹Ñé¹

¹Ö§àËç¹ËÃ»ÇÃãËé¹ÒàÁ×éÍ§¹Ñ§; ÁèÒÇàÊ¹ÍÊÓ¹Ñ¹; §Ò¹»³Ð; ÃÃÁ; ÒÃ¾⁄⁄Ñ²¹Ö; ÒÃàËÃÈº; Ö¹·áÃÐÊ

Ñ§»ÁáËè§ªÒµÒ µÒÁ¹ÑÁÁµÒ»³ÐÃÑ¹Á¹µÃÖ·Òè; ÁèÒÇçéÒ§µé¹

2. ÊÓ¹Ñ¹§º»ÃÐÁÒ³⁄⁄Ô·ÒÃ³ÒáÃéÇ ÁÒ»ÇÒÁáËç¹¹Ñ§¹Öé

1) àËç¹ªª¹ã¹ËÃÑ; ÒÃ¹Òà¹Ö¹; ÒÃµÒÁã»Ã§; ÒÃ¾⁄⁄Ñ²¹Ö; ÒÃÈÖ; ÊÒ·Ñé§ 2

ã»Ã§; ÒÃ

«Òè§ÁÖÇÑµ¶Ø»ÃÐÊ§»ìáÃÐá¹⁄⁄×éÍ¾⁄⁄Ñ²¹Ö»³¹Ò³⁄⁄; ÒÃàÃÖÔ¹; ÒÃÊÍ'ÇÔ·ÒÇÔ·ÂÒÈÒÊµÃì

»³ÖµÈÒÊµÃì ÀÒÈÒÌÑ§; ÁÉ áÃÐ»ÍÁ³⁄⁄ÖÇàµ¹Í á·Ã; ÒÃ»ÃÑ¹à»ÃÒèÁ¹; ÃÐ¹Ç¹; ÒÃàÃÖÔ¹ÃÛé

1) ข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ทั่วไปของการขนส่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวางระบบการจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายเพื่อพัฒนาและวางระบบควบคุมความปลอดภัยในการขนส่งสารเคมี และวัตถุอันตราย ซึ่งได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการจากรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันจัดส่งผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เข้ามาปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยเป็นระยะเวลา 3 ปี ตั้งแต่ปี 2541 - 2543 มีมูลค่าความช่วยเหลือรวม 3 ล้านบาทโดยสมัคร ซึ่งคณะอนุกรรมการบริหารโครงการวาง

ระบบการจัดการและป้องกันภัยจากการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายที่คณะกรรมการ สศช. แต่งตั้งขึ้น ได้ดำเนินการแล้วเสร็จและเห็นสมควรนำเสนอคณะกรรมการ สศช. พิจารณาเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการต่อไป

2) โครงการวางระบบการจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายเพื่อพัฒนาและวางระบบควบคุมความปลอดภัยในการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของภาครัฐและภาคเอกชนในการเตรียมความพร้อมและป้องกันสาธารณภัยจากการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตราย คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการวางระบบการจัดการและป้องกันภัยจากการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตราย เมื่อเดือนเมษายน 2540 และมีการแต่งตั้งคณะทำงานย่อยขึ้นดำเนินการในรายละเอียดจำนวน 4 คณะ คือ 1) คณะทำงานการจำแนกประเภทสารเคมี 2) คณะทำงานวางระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉิน 3) คณะทำงานพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ 4) คณะทำงานพิจารณาระบบการตรวจสอบและให้การรับรอง/ออกใบอนุญาต

3) การดำเนินงานที่ผ่านมาและที่จะดำเนินการในปี 2543

(1) คณะทำงานชุดที่ 1 ได้จัดทำเอกสารข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์ทั่วไปของการขนส่ง ซึ่งได้รวมบทว่าด้วยการจำแนกประเภทสารเคมี ตามหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ และคณะกรรมการบริหารโครงการ ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ซึ่งข้อกำหนดฯ เล่มนี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับการจัดทำข้อกำหนดเล่มที่ 2 ว่าด้วยหลักเกณฑ์การขนส่งเฉพาะทางถนนและทางรถไฟ และเล่มที่ 3 ว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตรายเฉพาะทางน้ำภายในประเทศ จึงได้นำเสนอคณะกรรมการ สศช. พิจารณาส่งคณะรัฐมนตรีในครั้งนี้

(2) คณะทำงานชุดที่ 2 ได้มีการดำเนินงานดังนี้ 1) กำหนดพื้นที่เป้าหมายการนำร่องเพื่อทดลองปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉินจากการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายเป็น 3 พื้นที่ คือ กรุงเทพมหานคร นิคมอุตสาหกรรม และจังหวัดอื่น ๆ อีก 1 จังหวัด โดยใช้พื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นแม่แบบหลักในการดำเนินงาน 2) การประสานและรวบรวมข้อมูลแผนปฏิบัติการและทรัพยากรของแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบในการอนุมัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้น สำหรับการทำงานในปี 2543 คือ การวางแผนรับเหตุฉุกเฉิน

(3) คณะทำงานชุดที่ 3 ได้ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและการใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมาประมวลเป็นรหัส นิยาม และมาตรฐานของข้อมูลสารสนเทศด้านการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายที่เป็นสากล สำหรับแผนการดำเนินงานในปี 2543 ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศหรือการจัดการ และระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวกับการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตราย

(4) คณะทำงานชุดที่ 4 ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการวางระบบการตรวจสอบและการให้คำรับรอง/ออกใบอนุญาตในการขนส่งสินค้าอันตรายสำหรับประเทศไทย และจัดทำหลักสูตรอบรมเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกทั้งหลักสูตรเบื้องต้นและหลักสูตรขั้นสูง สำหรับแผนการดำเนินงานในปี 2543 กรมการขนส่งทางบกได้เตรียมการออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการขนส่งสินค้าอันตราย เตรียมออกระเบียบหลักเกณฑ์มาตรฐานยานพาหนะและภาชนะบรรจุสำหรับการขนส่ง และได้เตรียมดำเนินการจัดทำ “ข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของประเทศไทย เล่ม 2 ว่าด้วยหลักเกณฑ์การขนส่งเฉพาะทางถนนและทางรถไฟ” เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดว่าด้วยการขนส่งทั่วไปฉบับนี้

4) สำหรับสาระสำคัญของข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของประเทศไทย ประกอบด้วย

(1) การจำแนกประเภทสินค้าอันตราย เป็นการจัดแบ่งตามความแตกต่างของคุณสมบัติภายในอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ขององค์การสหประชาชาติ แบ่งออกเป็น 9 ประเภท คือ วัตถุระเบิด, ก๊าซ, ของเหลวไวไฟ, ของแข็งไวไฟ, สารออกซิไดส์และสารอินทรีย์เปอร์ออกไซด์, สารพิษและสารติดเชื้อ, วัสดุกัมมันตรังสี, สารกัดกร่อน และสารหรือสิ่งของอันตรายเบ็ดเตล็ด

(2) บัญชีรายชื่อสินค้าอันตราย

(3) วิธีการบรรจุหีบห่อ

(4) กำหนดวิธีการในการขนส่ง

ความเห็นคณะกรรมการ^๑ (17 มกราคม 2543)

เห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ทั่วไปของการขนส่ง (Recommendation on the Transport of Dangerous Goods) โดย

1. ให้ทุกหน่วยงานใช้เป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานในการออกกฎเกณฑ์และระเบียบทางกฎหมายสำหรับบังคับใช้ในการขนส่งสินค้าอันตราย ทั้งทางบก โดยรถยนต์และรถไฟ และทางน้ำภายในประเทศโดยเรือ รวมทั้งใช้เป็นข้อปฏิบัติสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าอันตราย เพื่อประกันความปลอดภัย ต่อชีวิตมนุษย์ สัตว์ พืช ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมจากการขนส่งสินค้าอันตรายนับตั้งแต่ต้นทางไปจนถึงปลายทางรวมไปถึงขณะหยุดพักระหว่างทาง

2. มอบหมายคณะกรรมการระดับนโยบายให้รับผิดชอบประสานการดำเนินงานใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับสินค้าอันตรายตามข้อกำหนดนี้ ทั้งที่เป็นสารเคมี และวัตถุอันตราย ให้มีเอกภาพและเป็นปัจจุบัน ดังนี้

- 1) ให้คณะกรรมการป้องกันอภัยภัยแห่งชาติพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการจัดการอภัยภัยแห่งชาติ เพื่อจะได้ประสานแจ้งให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอภัยภัยนำไปปฏิบัติต่อไป
- 2) ให้คณะกรรมการวัตถุอันตราย ทำการปรับปรุงรายการสารเคมีและวัตถุอันตรายเป็นระยะ ๆ โดยสอดคล้องกับสถานการณ์ภายในประเทศและแนวปฏิบัติที่เป็นสากล
- 3) ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุที่กำลังดำเนินการจัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการขนส่ง เคลื่อนย้ายสินค้าอันตราย เป็นส่วนหนึ่งของแผน โดยมีแผนปฏิบัติการรองรับที่ชัดเจน

3. เห็นควรให้มีการทบทวน บทบาท หน้าที่และการดำเนินงานของคณะกรรมการทั้ง 3 คณะคือ คณะกรรมการป้องกันอภัยภัยแห่งชาติ คณะกรรมการวัตถุอันตราย และคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุแล้วปรับปรุงให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ โดยมีเป้าหมายให้การดำเนินงานเป็นระบบต่อเนื่องมีประสิทธิภาพมีการทำงานที่มีเอกภาพ ไม่ซ้ำซ้อนกัน สามารถประสานงานกันได้อย่างเป็นระบบในทางปฏิบัติ

4. เห็นควรให้มีการจัดทำในเรื่องระบบรักษาความปลอดภัย โดยมีคณะกรรมการเข้าไปดำเนินการดูแลระบบตรวจสอบอย่างมีมาตรฐาน รวมทั้งมีการสร้างระบบเครือข่ายระหว่างภาค รัฐบาลและภาคเอกชน ในการร่วมมือกันเมื่อเกิดเหตุอภัยภัยขึ้น และมีการซักซ้อมระบบป้องกันภัยอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งจะต้องสร้างจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงานในสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอภัยภัยปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อป้องกันอภัยภัยในการปฏิบัติงานจนเป็นนิสัยให้เกิดขึ้นในหมู่คนไทยอย่างแพร่หลาย

5. การดำเนินงานเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตรายมีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบอยู่ถึง 11 หน่วยงาน มีกฎหมาย พระราชบัญญัติและพระราชกำหนดที่เกี่ยวข้องถึง 29 ฉบับ ซึ่งแต่ละหน่วยงานจะรับผิดชอบ และดำเนินการเฉพาะในส่วนที่ตัวเองรับผิดชอบ ไม่ได้มองการดำเนินงานในภาพรวม ทำให้การดำเนินงานมีปัญหา จึงเห็นควรให้ปรับปรุงกฎหมายเหล่านี้ให้สอดคล้องไปในแนวเดียวกันและให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้การทำงานคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มติคณะกรรมการฯ

มอบให้สำนักงานฯ นำความเห็นคณะกรรมการฯ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

มติคณะรัฐมนตรี (23 พฤษภาคม 2543)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ทั่วไปของการขนส่ง และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ตามความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำหรับการทบทวนบทบาท หน้าที่ และการดำเนินงานของคณะกรรมการ 3 คณะ ในข้อ 3 นั้น โดยที่คณะกรรมการวัตถุอันตรายเป็นคณะกรรมการตาม

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ซึ่งมีหลักการในการควบคุมวัตถุอันตรายโดยครอบคลุมทุกชนิด และคณะกรรมการวัตถุอันตรายก็มีหน้าที่ในการสอดส่องดูแล ให้คำแนะนำประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลวัตถุอันตราย จึงให้คณะกรรมการวัตถุอันตรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ส่วนคณะกรรมการป้องกันอภัยภัยแห่งชาติ ซึ่งเป็นคณะกรรมการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอภัยภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2538 และคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทางด้านเคมีวัตถุ ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งนั้น โดยที่คณะกรรมการทั้ง 2 คณะนี้จัดตั้งขึ้นตามนโยบาย จึงให้พิจารณาทบทวนบทบาท หน้าที่ และการดำเนินงานของคณะกรรมการตามความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานที่ใช้เป็นเกณฑ์พื้นฐานในการออกกฎเกณฑ์และระเบียบทางกฎหมาย คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมวิชาการเกษตร), กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางบก กรมเจ้าท่า และการรถไฟแห่งประเทศไทย), กระทรวงมหาดไทย (กรมโยธาธิการ), กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา), กระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม และสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม), สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอภัยภัยแห่งชาติ รับความเห็นเพิ่มเติมและข้อสังเกตของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (สจร.) ไปประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย

ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. **กระทรวงกลาโหม**พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างข้อกำหนดฯ ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ และเป็นส่วนสนับสนุนการควบคุมยุทธภัณฑ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530 เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ฯ ไม่กำหนดในเรื่องการควบคุมการขนส่งยุทธภัณฑ์ไว้นอกจากนี้ยังจะเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมการขนส่งสินค้าอันตรายในภาพรวมของประเทศไทย เนื่องจากการจัดทำข้อกำหนดฯ ได้อ้างอิงหลักเกณฑ์สากลของสหประชาชาติ และกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรปเป็นแนวทางการจัดทำ

2. **กระทรวงคมนาคม**พิจารณาแล้วเห็นว่า ระบบการขนส่งสินค้าอันตรายของไทยจะนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการขนส่งนั้น จะต้องนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของไทย สำหรับความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในข้อ 1 นั้น กระทรวงคมนาคมจะต้องนำเสนอให้คณะกรรมการดำเนินงานด้านความปลอดภัยการขนส่งแห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นรองประธาน และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมที่รับผิดชอบเป็นประธานคณะกรรมการแต่ละสาขากการขนส่ง พิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป

3. **กระทรวงมหาดไทย**พิจารณาแล้ว เห็นชอบและมีความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

1) ปัจจุบันการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตรายไม่มีกฎหมายฉบับใดบังคับใช้เป็นการเฉพาะ นอกจากแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. 2541 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของส่วนราชการในการเตรียมการก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุไว้แล้ว

2) การกำหนดให้ทุกหน่วยงานใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ในการขนส่งสินค้าอันตราย เห็นควรให้กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดการบังคับใช้อย่างจริงจัง

3) ในกรณีจัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุ ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. 2541 ด้วย

4. **กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม**พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย แต่มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

1) การจัดทำข้อกำหนดควรกำหนดมาตรฐานยานพาหนะที่ใช้ขนส่งวัตถุอันตรายและกำหนดมาตรฐานแท่งที่ยึดติดกับยานพาหนะ รวมถึงหลักเกณฑ์วิธีการจัดแยกวัตถุอันตรายในระหว่างการขนส่งและการขนถ่ายวัตถุอันตราย เพื่อให้ครอบคลุมการขนส่งได้ทั้งระบบ

2) เห็นควรให้หน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีความสามารถและศักยภาพในการจัดการป้องกัน แก่ไข ระบายและฟื้นฟูบรรเทาภัยได้ด้วยตนเอง

3) เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว ควรกำหนดกลไกรองรับและแผนปฏิบัติการ ดังนี้

(1) ให้คณะกรรมการวัตถุอันตรายเป็นองค์กรหลักในการออกประกาศรายชื่อสินค้าอันตรายเป็นวัตถุอันตรายที่ต้องควบคุมในการขนส่ง อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และให้แต่งตั้งกรมการขนส่งทางบก กรมเจ้าท่า การรถไฟแห่งประเทศไทย และกรมการbinพาณิชย์ ซึ่งดูแลเรื่องการขนส่ง เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย เพื่อให้สามารถตรวจสอบและควบคุมได้อย่างเป็นระบบ

(2) ควรพิจารณานำแผนปฏิบัติการจัดทำระบบขนส่งวัตถุอันตรายที่กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ จัดทำแล้วเป็นกรอบกำหนดกิจกรรม และระยะเวลาการดำเนินการด้วย

5. **กระทรวงสาธารณสุข**พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1) ร่างข้อกำหนดฯ สามารถใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับการขนส่งสารเคมี และวัตถุอันตราย รวมทั้งของเสียอันตราย เพื่อให้มีระบบการจัดการที่ดี สามารถป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความปลอดภัยต่อชีวิตมนุษย์ สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อม โดยผู้ประกอบการ ผู้ส่ง และ

ผู้รับต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งดำเนินการได้ไม่ยาก ร่างข้อกำหนดฯ นี้ เป็นการเสริมพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ให้ครอบคลุมทุกด้าน

2) ปัจจุบันมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย โดยคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ มีการหารือถึงเรื่องระบบการขนส่งที่ปลอดภัย การบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ร่วมกันด้วย ร่างข้อกำหนดฯ นี้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานร่วมกันดังกล่าวข้างต้นมาก สามารถช่วยให้มีระบบการทำงานที่ดีเป็นรูปธรรมมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องกันได้ สำหรับคณะกรรมการวัตถุอันตรายมีการพิจารณาปรับปรุงรายการสารเคมีและวัตถุอันตรายเป็นระยะอยู่แล้ว

3) ด้านระบบรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตรายในโรงงานอุตสาหกรรมและการสร้างระบบเครือข่ายเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น มีการดำเนินงานอยู่บ้างแล้ว โดยเฉพาะกระทรวงสาธารณสุขมีศูนย์เฝ้าระวังของกรมการแพทย์ ซึ่งให้บริการฉุกเฉินเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นตลอด 24 ชั่วโมง สำหรับหน่วยราชการ ก.พ. ไม่มีการกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ซึ่งควรมีในหน่วยงานที่มีความเสี่ยงได้

6. **กระทรวงอุตสาหกรรม**พิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของไทยมีประโยชน์อย่างยิ่งหากนำบังคับใช้ภายในประเทศ และมีความเห็นเพิ่มเติมว่า

1) ข้อกำหนดที่วางหลักเกณฑ์โดยทั่วไปในการขนส่งนั้น ยังขาดข้อกำหนดในการขนส่งเฉพาะทาง (Model Transport) ที่กล่าวถึง เรื่องตัวรถ แทงค์ที่ติดตั้งอยู่กับตัวรถ อุปกรณ์ความปลอดภัยที่ต้องนำติดไปกับรถ การฝึกอบรมคนขับรถให้มีความรู้และความเข้าใจในสินค้าอันตราย นอกจากนั้นยังขาดข้อกำหนดในการขนส่งสินค้าอันตราย โดยเรือทางน้ำภายในประเทศด้วย ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น กระทรวงคมนาคม จึงต้องนำไปดำเนินการให้ครบวงจร

2) การแก้ไขปัญหาการขนส่งสินค้าอันตรายจะต้องคำนึงในหลายด้าน ทั้งนี้ เพราะ

(1) การขนส่งสินค้าอันตรายเกี่ยวพันกับหลายหน่วยงาน และมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ ดังนั้นจึงต้องดำเนินการในแต่ละกฎหมายให้สอดคล้องประสานกัน

(2) ข้อกำหนดฉบับนี้เมื่อมีผลบังคับใช้ อาจมีผลต่อภาคเอกชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ผู้ประกอบการขนส่ง ผู้นำเข้า ส่งออก ตลอดจนโกดังเก็บสินค้าอันตราย เห็นควรให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหา

(3) ข้อกำหนดฉบับนี้มีการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ขึ้นมาหลายเรื่อง จึงต้องคำนึงถึงศูนย์ทดสอบมาตรฐานในเรื่องต่าง ๆ โรงเรียนฝึกหัดคนขับรถและผู้ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอันตราย รัฐอาจดำเนินการเองหรือมอบหมายให้ภาคเอกชนที่มีความพร้อมรับไปดำเนินการ

3) ข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายของไทย องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมแก้ไขทุกสองปี ดังนั้น หากไทยนำข้อกำหนดดังกล่าวมาใช้ ควรมอบหมายให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแต่งตั้งคณะทำงานถาวรเพื่อติดตามการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเพื่อติดตามกฎเกณฑ์ในการขนส่งระหว่างประเทศ ทั้งนี้ เพราะการศึกษาเพื่อให้เข้าใจกลไกการขนส่งสินค้าอันตรายระหว่างประเทศต้องใช้เวลาค่อนข้างยาวนาน

5) ควรจัดตั้งหน่วยงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระบบการขนส่งสินค้าอันตรายของไทยเพื่อเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปด้วย

7. **สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี**พิจารณาแล้ว เห็นด้วยที่จะให้รับข้อกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการจัดการอุบัติเหตุแห่งชาติ รวมทั้งการทบทวนบทบาทหน้าที่และการทำงานของคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ คณะกรรมการวัตถุอันตราย และคณะกรรมการ

ว่าด้วยความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุ โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับภาวะการณ์มีเป้าหมายการดำเนินงานที่เป็นเอกภาพ ไม่ซ้ำซ้อนกัน สามารถประสานงานกันได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

8. **สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (สจร.)** พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างข้อกำหนดฯ ควรพิจารณากำหนดเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนน ซึ่งกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1) ควรกำหนดเส้นทาง ช่วงเวลา และยานพาหนะในการขนส่งตามประเภทของสินค้าอันตรายที่ขนส่ง

2) ควรกำหนดประเภทใบอนุญาตผู้ควบคุม ผู้ขับรถในการขนส่งสินค้าอันตราย

3) ควรกำหนดมาตรฐานและประเภทของรถยนต์ที่ใช้ขนส่งสินค้าอันตรายให้เหมาะสมกับสินค้าอันตรายแต่ละชนิด

4) ควรกำหนดวิธีการเคลื่อนย้ายสินค้าอันตรายแต่ละประเภทให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย โดยเฉพาะการขนส่งทางถนนที่ไม่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

5) ควรตรวจสอบคุณสมบัติของสินค้าอันตรายชนิดต่าง ๆ ให้ได้เกณฑ์มาตรฐานก่อนบรรจุลงในบรรจุภัณฑ์แต่ละประเภท

- 6) การกำหนดระยะเวลาตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยของบรรจุภัณฑ์
หลังจากการใช้งานได้ระยะหนึ่ง
- 7) การกำหนดเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ ขั้นตอน ในการขนส่งสินค้าอันตรายของ
ผู้ประกอบการรายย่อยไปยังแหล่งประกอบการต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย
- 8) การตรากฎหมายลงโทษรุนแรงแก่ผู้ขนส่งสินค้าอันตรายที่ประมาทหรือ
ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการขนส่ง ซึ่งก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน